

Prekled te bom in pustil,
 odidem od tebe
 in pridem nazaj, ko postanem prst
 in zrasem kot trava
 skozi tvoje usmiljeno ilo.

Boris Marjev BRADA Po mestu nosim jo,
 svojo skuštrano brado –
 rdečo, bodečo ...
 Kritizirajo?
 Nič za to!
 O ti brada, brada,
 oko neumno te prebada:
 Prosim, v dvajsetem atomskem,
 pa ataman Platonov?!
 Grobo je stoletje brad,
 na dan po sto uradnikov:
 ta – obrit,
 a ta – ostrižen.
 Verjemi mi
 – in bodi zdrav!
 Jaz grem, pomlad v očeh,
 bradat dekleta spravljam v smeh.
 A počasi, kot ubiti
 izginjajo obriti!
 Čedalje manj se govori,
 čedalje lepša se jim brada zdi ...
 Navadili so se?
 Navadili so se!
 Zdaj pravijo:
 Lepo, lepo!
 Ah, to je ta, iskana,
 davna, od boga nam dana ...
 A jaz imam pod brado
 kot Kastro lice mlado!
 Pa tudi moja pesem
 ni o bradi – kaj bi z njo,
 če misliti ne znaš z glavo!